

[Akset Larsen.]

saadanne Landbrugere, som ikke fast beskæftiger fremmed, lønnet Arbejdskraft.

Vi foreslaar endvidere forskellige Foranstaltninger, til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og til Hjælp for arbejdsløse, og i denne Henseende er jeg i den heldige Situation fuldt ud at kunne slutte mig til Socialministeren, naar han her saa udførligt klarlægger, at der hersker ekstraordinær Arbejdsløshed, og at Socialreformen, al den Jubel til Trods, vi har hørt om samme Reform, ikke er tilfredsstillende eller tilstrækkelig. Det er nødvendigt, at der bliver gjort noget for at bækampe Arbejdsløsheden.

I den Henseende skal jeg paa Kommunistisk Partis Vegne erindre om, at vi for temmelig lang Tid siden her i Tinget har stillet Forslag, som virkelig effektivt vilde formindske Arbejdsløsheden, Forslag, som tilsigter at indføre 40 Timers Ugen ved Statsdrift og i Statsvirksomheder, og som tilsigter at forhindre Tjenestemænds Dobbeltbeskæftigelse, hvilket naturligvis vilde bringe et forøget Antal Arbejdsmuligheder. Hvis man virkelig fra Regeringens Side er saa interesseret i at gøre noget, forekommer det os, at man først og fremmest skulde sætte disse Lovforslag paa Dagsordenen, saa meget mere, som det, hvis Lovforslagene vedtages af Rigsdagen, er Ting, der kan gennemføres umiddelbart. Det er Statsarbejdere og Statsfunktionærer, det drejer sig om, og det har alle Dage været en fast Regel — saadan burde Arbejdere se paa det —, at man skulde anvende de offentlige Erhverv som Løftestang for de private, at man ved at opnaa bedre Lønninger, forbedrede Arbejdsforhold og kortere Arbejdstid i Staten og Kommunerne skulde skaffe større Muligheder for en Kamp for de samme Goder i de private Erhverv. Vi henstiller altsaa til Myndighedernes velvillige Overvejelse snarest at sætte disse vore to Forslag til Forhandling.

Derudover skal der naturligvis ekstraordinære Foranstaltninger til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, og vi kan her henvise til de af os tidligere fremsatte Tanker, og naar Tiden kommer, skal vi ogsaa fremsætte Forslag. Men i den øjeblikkelige Situation, hvor Socialreformen træder i Kraft pr. 1. Oktober, og hvor Tusinder og Titusinder af arbejdsløse mister deres Understøttelse, anser vi det for nødvendigt, at der med det samme gøres noget effektivt for de arbejdsløse. Vi anser det for nødvendigt, at man udover at sikre fornøden Krisehjælp, fortsat Hjælp o. s. v. sikrer alle arbejdsløse en øjeblikkelig kontant Hjælp.

Der blev i Fjor, efter vort Skøn paa vort Initiativ, gennemført en Vinterhjælp for arbejdsløse. De arbejdsløses Stilling er ikke blevet bedre i den Tid, der er gaaet siden, især da de som Følge af den saakaldte Sommerhjælp har faaet forringet deres Understøttelser, de uorganiserede har endog i mange Tilfælde helt mistet Understøttelsen. Vi staar ved Indgangen til Efteraaret og Vinteren og er af den Opfattelse, at det er en yderst rimelig Fordring, som det er højest paakrævet at opfylde, at de arbejdsløse faar et kontant Beløb til *Beklædningshjælp*. Vi foreslaar derfor, at der af Statskassen stilles et Beløb til Raadighed til Ydelse af en saadan. Det skulde andrage 75 Kr. for Ikke-Forsørgere, 100 Kr. for Forsørgere og dertil 25 Kr. for hvert hjemmeværende Barn, og Hjælpen skulde udbetales i Løbet af Oktober 1933. Vi gør ingen Undtagelser fra Berettigelsen til at modtage denne Hjælp. Vi mener, at enhver arbejdsløs, der ved Lovens Ikrafttræden har været arbejdsløs i de sidste 3 Maaneder, eller som nu er arbejdsløs og i Løbet af det sidste Aar har haft 6 Maaneders Arbejdsledighed, bør være berettiget til Hjælp, og at Hjælpen bør tilkomme saavel forsikrede som ikke-forsikrede.

Hvad angaar Kontrollen med denne Arbejdsløshed, er det givet, at det ikke vil være tilstrækkeligt at henvise til den Kontrol, Arbejdsløshedskasserne foranstalter, eller den, der ved Kommunernes Foranstaltning foretages ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, fordi Masser af arbejdsløse i Kraft af den saakaldte Sommerhjælp i Maaneder ingen Understøttelse har faaet og derfor naturnødvendigt har undladt at møde til Kontrol; hvis de har været arbejdsløse i den Tid, har de alligevel været berettigede til Hjælp, og vi foreslaar derfor, at Arbejdsløsheden blot skal bekræftes paa betryggende Maade.

Hvad angaar Hjælpens Udbetaling, foreslaas det i § 4, at den udbetales gennem Arbejdsløshedskasserne og for ikke-forsikrede arbejdsløses Vedkommende gennem Kommunerne.

Vi foreslaar dernæst en *Lov om Krisehjælp for arbejdsløse*. Vi er af den Opattelse, ogsaa i Henhold til tidligere her fremsatte Motiveringer og principielle Meninger, at alle arbejdsløse, som uden egen Skyld gaar arbejdsløse, er berettigede til Hjælp, og vi foreslaar derfor, at alle arbejdsløse, som til Trods for, at de er forsikrede, ikke er berettigede til at faa Hjælp, faar en Krisehjælp af samme Størrelse som den ordinære Hjælp, de ellers vilde være beretti-